

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupen JUDr. Janem Malým, advokátem se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, za účasti: **I) Statutární město Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, Hradec Králové, **II) Mgr. M. H.**, zastoupena prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc., advokátem se sídlem Revoluční 1546/24, Praha 1, **III) R. H.**, zastoupen prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc., advokátem se sídlem Revoluční 24, Praha 1, **IV) R. B. T.**, zastoupena JUDr. Janem Malým, advokátem se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2020, č. j. KUKHK-36175/UP/2019 (Bk), v řízení o kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení II) a III) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 5. 2021, č. j. 30 A 34/2020 - 108,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 20. 5. 2021, č. j. 30 A 34/2020 - 108, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2020, č. j. KUKHK-36175/UP/2019 (Bk), a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 9. 2019, č. j. MMHK/140869/2019 ST1/ZB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž tento stavební úřad povolil změnu stavby před dokončením u novostavby RD Kluky, Hradec Králové, Nový Hradec Králové, ulice H., na pozemku parc. č. XA (původně pozemek st. p. X), XB, XC, XD, XE v katastrálním území Kluky. Stavebníky stavby rodinného domu byly osoby zúčastněné na řízení II) a III).

[2] Proti rozsudku krajského soudu podaly osoby zúčastněné na řízení II) a III) (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnost.

[3] Žalobce a osoba zúčastněná na řízení IV) upozornili ve svém společném vyjádření ke kasační stížnosti na skutečnost, že žalovaný vydal dne 21. 10. 2021 nové rozhodnutí ve věci č. j. KUKHK-21151/UP/2021 (SH), jímž prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

[4] Jakkoliv podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s. téhož zákona vychází Nejvyšší správní soud při svém rozhodování ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, splnění podmínek řízení zkoumá kdykoliv v průběhu řízení, a to z úřední povinnosti. V případě nesplnění podmínek řízení totiž nemůže o věci meritorně rozhodnout. Jednou z podmínek je také existence předmětu řízení.

[5] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud je žalobou napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno v jiném řízení, odpadl tím předmět řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který vede k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 9 Ads 147/2015 - 24, totiž platí, že „soudní přezkum a řízení o kasační stížnosti nemá sloužit k tomu, aby si kterýkoliv z účastníků řízení „ověřoval správnost“ rozhodnutí správního orgánu či správního soudu, ale k domáhání se obrany před nezákonným rozhodnutím správního orgánu či správního soudu, a zejména k účinné nápravě takového stavu.“

[6] Totožné důsledky nastanou také v případě zrušení, nahrazení či změny napadeného rozhodnutí v průběhu řízení o kasační stížnosti. Ani v takovém případě totiž nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve věci samé z důvodu neexistence předmětu řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2007, č. j. 7 Afs 143/2006 - 95, a ze dne 30. 6. 2014, č. j. 4 As 16/2014 - 65, či usnesení ze dne 14. 1. 2016, č. j. 9 Ads 147/2015 - 24). V usnesení ze dne 12. 9. 2018, č. j. 9 As 218/2018 - 72, kasační soud shrnul, že v případě meritorního přezkumu by „nerozhodoval o konkrétních veřejných subjektivních právech, neboť napadené rozhodnutí, které veřejná subjektivní práva stěžovatele mohlo zasáhnout, již neexistuje. I pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti a zrušil rozsudek krajského soudu, krajský soud by nemohl řízení dále vést pro neexistenci předmětu řízení a musel by žalobu odmítnout bez věcného projednání. Nejvyšší správní soud by nemohl případně uplatnit ani svou pravomoc podle § 110 odst. 2 s. ř. s. a zrušit napadené rozhodnutí sám, neboť nelze zrušit již zrušené, a tedy neexistující rozhodnutí. Soudní přezkum věci samé by tedy nemohl vést k účinné ochraně veřejných subjektivních práv stěžovatele“ (obdobně například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2017, č. j. 1 Afs 332/2016 - 39, či ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Azs 4/2019 - 36).

[7] V nyní posuzované věci vydal žalovaný po zrušení napadeného rozhodnutí krajským soudem nové rozhodnutí ze dne 21. 10. 2021, KUKHK-21151/UP/2021 (SH), jímž zrušil prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu. Nejvyšší správní soud u žalovaného ověřil, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. 11. 2021. Je tedy zřejmé, že rozhodnutí o změně stavby před dokončením, proti němuž žalobce brojil v odvolacím řízení, jakož ani samotné napadené rozhodnutí (rozhodnutí o odvolání) již neexistuje, protože odpadl samotný předmět řízení před správními soudy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2021, č. j. 4 Ads 312/2020 - 39).

[8] S ohledem na uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

pokračování

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil, popř. jim soud může na návrh z důvodů zvláštního zřetele přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a právo na náhradu nákladů řízení jim nevzniklo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu